

ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Зорница ся издава всякой Четвъртъкъ. Цѣна-та за единъ годишъ е едно бѣло медисидіе и половина, а за шесть мѣсеца три четвърти отъ бѣло медисидіе; въ кайме и въ пощенскы Турскы тимбры (пулове) 60 гроша за годишъ. Спомоществованія-та трѣбва всякога да сѣ прѣдплатены и да сѣ испращатъ въ полицѣ, въ групѣ, въ кайме или въ пощенскы тимбры (пулове) Турскы, Нѣмскы, Прускы, Русскы или Французскы, на Редактора-тъ у Американъ Ханъ въ Цариградъ. Извѣстія сѣ вѣстятъ по 2 гр. на редъ-тъ.

Година 2.

ЦАРИГРАДЪ, ЧЕТВЪРТЪКЪ, 25 АВГУСТЪ 1877.

Брой 34.

«СЛАВНО-ТО ЕВАНГЕЛІЕ НА БЛАЖЕННАГО БОГА.»

1.

Ний често говоримъ думы безъ да разбирамы точнѣ-то имъ значеніе, тѣй щото тѣ сѣ за часъ като празны думы. Колко честѣ употребяваме думъ-тъ *евангеліе* безъ да усѣщамы смѣтливостъ-то и значеніе. Съ неѣж ний често не означаваме друго освѣтъ единъ или повече отъ книги-тъ на П. Завѣтъ, или въобще откровеніе-то което Богъ е далъ на чловѣцы-тъ чрѣзъ Исуса Христа, безъ да усѣщамы че сама-та дума *евангеліе* означава и *како* е това Божіе откровеніе. Дума-та *евангеліе* не е празна и незначителна дума; тя има дълбоко значеніе; тя означава извѣстие, благо извѣстие. Евангеліе-то на Исуса Христа означава *благовѣстие*, което той дойде да открие на чловѣцы-тъ.

Апостолъ Павелъ, обаче, не ся задоволява да нарича Евангеліе-то на Исуса Христа само *благовѣстие*; когато говори за него, той употребява и други по-силны думы и го нарича *славнѣ-то благовѣстие на блаженнаго Бога*. Тѣзи думы сѣ много силны, но ний можемъ да ги приедемъ съ свѣршенни повѣренность, защото тѣ сѣ ся изrekli отъ единъ боговдохновенъ апостолъ.

Нека, тогава, да ся постараемъ да ся научимъ въ що сѣстои слава-та на Евангеліе-то на Блаженнаго Бога.

1) Евангеліе-то е славно защото то е Божіе свѣтлина.

Богъ чрѣзъ Евангеліе-то просвѣщава свѣтъ-тъ. Чрѣзъ него той праща чисты-тъ небесны зари въ нашъ-тъ тѣмъ свѣтъ. Евангеліе-то на Исуса Христа е узарено съ небеснѣ славѣ, и страницы-тъ му сѣ освѣтлены съ божественнѣ свѣтлинѣ. Въ него нѣма никакъвъ мракъ. Наистинѣ, то не ни открыва пѣтъ-тъ славѣ на божественно-то Существо, защото славы-тъ ни силы не быхъ могли да търпятъ такава явленіе; нито прѣдприема да изложи всички-тъ тайны на божественно-то естество, защото нашы-тъ силы не быхъ могли да обгърнатъ такава изложеніе. Истинна-та слава на Евангеліе-то сѣстои не само въ чистотѣ-тъ по и въ умѣренность-тъ на свѣтлинѣ-тъ му. Евангеліе-то е свѣтлина отъ небе-то, но то е толкова умѣренна свѣтлина, щото ний можемъ да ся ползуваме отъ неѣж.

За да разберемъ колко славна е тѣзи небесна свѣтлина, ний трѣбва да учимъ исторіѣ-тъ на минало-то, и да ся научимъ въ какъвъ тѣмнинѣ сѣ о-ставали народи-тъ всѣкога когато тѣ сѣ были лишени отъ тѣзи свѣтлинѣ. Истина е че чловѣцы-тъ, лишени отъ тѣзи небеснѣ свѣтлинѣ, не ся намирахъ въ свѣршеннѣ мрачность, защото за

тѣхъ има свѣтлина-та на естество-то, чрѣзъ коѣто тѣ могатъ да откриятъ много нѣщо относительно до устроение-то на естественнѣ-тъ свѣтъ, и до законы-тъ на които той е подчиненъ. Чрѣзъ опѣзи свѣтлинѣ тѣ могатъ да обогатятъ себе си съ земны познанія, които познанія не трѣбва нито да ся прѣзиратъ нито да ся прѣнебрѣгаватъ. Ако свѣтлина-та на естество-то, обаче, може да открие на чловѣцы-тъ само естественнѣ-тъ свѣтъ, тя сама бы възбудила въ тѣхъ по-силно желаніе за да ся научатъ онова което лѣжи задъ прѣдѣлы-тъ на естественнѣ-тъ свѣтъ, и съ това да увеличи окаяньство-то на опѣзи които сѣ лишени отъ такъва познанія. Свѣтъ-тъ е великъ, но само-то му величіе, безпрѣдѣлно-то му пространство, чудесно-то паткъмяваніе на разны-тъ му части, и хармоническо-то съдѣйствіе на силы-тъ му възбужда въ душѣ-тъ да търси Оногова, който го е създалъ и който го подкрѣпва. Сътвореніе-то е добро, но Сътворитель-тъ му трѣбва да е безкрайно по-добрь отъ него, и слѣдователно ний трѣбва да желяемъ повече отъ всичко друго да познаемъ не-го. Ний обычаемъ да изслѣдвамы законы-тъ на естество-то, но ний още повече желяемъ да ся научимъ за Оногова, който първо установи и послѣ държи тѣзи законы въ дѣйствіе. Ний съ радость гледамы красотѣ-тъ на естественнѣ-тъ свѣтъ, но ний още повече желяемъ да ся научимъ за Оногова, който е источникъ-тъ на всичкѣ-тъ тѣзи красотѣ. Ний сме принудени отъ самѣ-тъ огромность на създание-то да търсимъ Създателъ-тъ; отъ всемирны-тъ му законы сме принудени да ся стараемъ да познаемъ законодатель-тъ на вселеннѣ-тъ, и отъ всичкѣ-тъ скрѣвища на земѣ-тъ сме принудени да ся трудимъ да откриемъ Оногова, отъ когото тѣ произлизатъ. Слѣдователно нека никой да не казва че коя-да-е свѣтлина е достаточна за чловѣцы-тъ, ако тя не е достаточна да имъ открие Създателъ-тъ, Законодатель-тъ и Животосъхранитель-тъ на вселеннѣ-тъ.

Наистинѣ, свѣтлина-та на естество-то открыва на чловѣцы-тъ нѣщо и за Създателъ-тъ, и въ това сѣстои повече отъ нейнѣ-тъ стойность. Исторія-та на чловѣческый родъ, обаче, доказва че тѣзи свѣтлина е была всякога недостаточна за просвѣщеніе-то на чловѣцы-тъ. Най-просвѣщенни-тъ отъ древни-тъ народы, като Гръцы-тъ и Римляны-тъ, прѣди да приемятъ Евангеліе-то, бѣхъ въ голѣмо невѣжество относительно до истиннаго Бога и до значение-то на душѣ-тъ; и настояще-то състояніе на язычници-тъ показва въ какъвъ духовнѣ мрачность чловѣцы-тъ остануватъ, когато тѣ нѣматъ Евангелскѣ-тъ свѣтлинѣ. Свѣтлина-та

на естество-то открыва толкова за Бога, щото да направи чловѣцы-тъ отговорны за невѣжество-то имъ; разумъ-тъ, който Богъ е далъ на чловѣцы-тъ, може да увеличи тѣхнѣ-тъ отговорность, но състояніе-то на чловѣческый родъ доказва неопровергаемо че той има нуждѣ отъ по-голѣмъ и по-яснѣ свѣтлинѣ отъ небе-то. Прочее нека всѣкой да ся радва че такава свѣтлина сѣе. Завѣса-та която раздѣла земны-тъ отъ небесны-тъ ся е раздрала, и прѣзъ неѣж сѣякътъ зари отъ небеснѣ свѣтлинѣ, която напълно освѣтлява свѣтъ-тъ въ който ний живѣемъ, открыва ни другъ свѣтъ много по-славенъ отъ този, и надъ всичко това, тя ни открыва Оногова, въ когото има свѣршенна сила, мѣдрость и благодѣ, и отъ когото дохожда всѣкой свѣршенъ даръ; тя ни открыва Бога, небеснѣ-тъ ни Отецъ. Свѣтлина-та, която открыва такава Существо, е наистинѣ славна.

Евангеліе-то Христово е славно не само защото то е едно откровеніе отъ Бога, но защото то е едно откровеніе и на Бога. То е славно защото то открыва Оногова, отъ когото сѣ всичкѣ-тъ нѣща и чрѣзъ когото всичкѣ-тъ нѣща сѣстоятъ. То е още по-славнѣ защото то открыва единъ *блаженъ* Богъ, у когото ся намиратъ всичкѣ-тъ естественны прѣвѣсходства и всичкѣ-тъ нравственны свѣршенства.

Каквото може и да бѣде състояніе-то на свѣтъ-тъ, свѣтлина-та която му открыва такава Существо е славна. Мѣгла-та, облаци-тъ и мрачность-та на земѣ-тъ не могатъ да потъмнятъ бляскавость-тъ на тѣзи свѣтлинѣ, нито да помрачатъ славѣ-тъ ѣ. Естество-то на чловѣцы-тъ може да ся е развратило чрѣзъ грѣхѣ-тъ толкозъ щото да не може да търпи откровеніе-то на такъвъ свѣтъ Богъ, но какъвто може и да бѣде чловѣкъ, Богъ си остава блаженъ за всѣкога, и Евангеліе-то, което го открыва, е славно.

Читателю, Евангеліе-то свѣти за тебе; ходиши ли ты въ неговѣ-тъ свѣтлинѣ? Оцѣняваш ли истинны-тъ които Богъ открыва въ Евангеліе-то на Сытъ-тъ си Исуса Христа? Приемаши ли ги искренно и усърдно; и трудниши ли ся да ся съобразявашъ съ тѣхъ въ всичкѣ-тъ си дѣла, въ всичкѣ-тъ си мысли и въ всичкѣ-тъ си желанія? Ако това е тѣй, тогава Евангеліе-то Христово е на тебе, каквото бѣше на Апостола Павла, славна свѣтлина, и ты можешъ да кажешъ както той каза: «Славнѣ-то Евангеліе на Блаженнаго Бога.»

Ний трѣбва да усѣщамы недостатъци-тъ си всѣкой день повече и повече додѣто свѣсѣмъ ся избавимъ отъ тѣхъ.

«Спасеніе-то е отъ Господа.» — Пророкъ Іона бѣше въ коремъ-тъ на рыбѣ-тъ, дѣто никой другъ освѣтъ Господа не можеше да му помогне. Той разбра това и извика къмъ Господа Бога «изъ коремъ-тъ на рыбѣ-тъ,» и Господъ го избави, и затова той отъ опытность каза: «Спасеніе-то е отъ Господа.» Какво пріятно утѣшеніе има въ това поученіе за всичкѣ които сѣ въ утѣшеніе. Тѣ могатъ да прибѣгнатъ при Господа съ пѣлно увѣреніе че той ще имъ помага и ще ги избави отъ бѣды-тъ имъ, ако това ще е за вѣчно-то имъ добро. Добро и потребно е да приемямы помощь отъ пріятелы, но ако Господъ не ни помага, ний сме окаяни. Помощъ-та отъ чловѣцы-тъ е прѣвѣременна, и при това въ много случаи никой другъ освѣтъ Бога не може да ни помага. Богъ, обаче, особно помага на опѣзи които съ покаяніе и скрѣшенно сѣрдце выкатъ къмъ него. Всичкѣ-тъ, които неплѣняватъ Божіѣ-тъ волю, иматъ право и сѣ дължны да выкатъ къмъ него за помощь въ врѣме на нуждѣ. Той ся е обѣщавъ да спасява такыва отъ всичкѣ-тъ имъ бѣды.

Свято-то Писаніе дава четиры имена на Христіаны-тъ, сир. вѣрни заради вѣрѣ-тъ имъ, святы заради святость-тъ имъ, братія заради братолубіе-то имъ, и ученици заради духовно-то имъ знаніе.

Всичко съдѣйствува за добро на опѣзи които любятъ Бога отъ чисто сѣрдце. Каквото и да имъ ся случи, Богъ го обраца за тѣхно-то добро. Даже и прѣзъ смъртнѣ-тъ рѣкѣ ако минуватъ, тѣ, чрѣзъ живѣ вѣрѣ въ Бога, намиратъ и тамъ раководство-то на благѣ-тъ му дѣленицѣ.

Сенека казва, че никой не може да ся възвыши до толкозъ щото да нѣма вече нуждѣ отъ помощъ-тъ на най-долный-тъ, и никой не може да ся укрѣпи толкозъ щото да нѣма вече нуждѣ да ся бои отъ неприятели-то на най-слабы-тъ.

На смъртнѣ си часъ Платонъ благославялъ Бога за три нѣща: защото былъ надаренъ съ разумнѣ душѣ, защото ся родилъ Гръкъ а не варваринѣ, и защото живѣлъ въ врѣме-то на Сократа.

Подиръ Бога вѣчность-та е най-важный-тъ прѣдмѣтъ съ който умъ-тъ на чловѣка може да ся занимава, но пакъ нѣма никой другъ прѣдмѣтъ върху който познанія-та ни сѣ по-ограничени и по-недостаточны.

МИКРОНЕЗИЯ.

Име-то *Микронезия* ся дава на нѣколко малки острови които ся намиратъ въ Великий Океанъ между Сандвическы-тъ острови и Японіѣ. Тѣ ся простиратъ и на двѣ-тъ страны на Экваторъ-тъ и иматъ едно населеніе отъ 50 до 100 хиляды жители. Христіанскы проповѣдници ся пратиха по онѣзи острови за пѣрвъ пѣтъ прѣдъ 26 години. Жители-тъ тамъ бѣхъ дивнѣ язычници; тѣ ходехъ почти голи и едвѣмъ имѣхъ нѣкакво понятіе за бракъ-тъ. Въобще тѣ бѣхъ много лѣниви, и ся хранехъ повечето отъ плодъ-тъ на финиково-то дърво. Това дърво имъ дава хранѣ, опивателны питія, облѣкло и покрывъ. Главно-то имъ занятіе бѣше правеніе-то на финиково масло. Тѣ имѣхъ никакъвъ писменъ языкъ и почти никакъкъ опрѣдѣленъ религіѣ, и постоянно ся занимавахъ съ войны единъ островъ сръщо другъ. Нѣколко Христіанскы проповѣдници отъ Америкъ и отъ Сандвическы-тъ острови сѣ работили отъ нѣколко години насамъ между жители-тъ на онѣзи острови. Сандвическо-то Христіанско Дружество, което поддържа нѣколко проповѣдници по разны-тъ острови на Великий Океанъ, испратило прѣдъ нѣколко мѣсецы единъ чело-вѣкъ да посѣти Микронезіѣ и да направн едно изложеніе за състояніе-то на жители-тъ ѣ. Слѣдующе-то е едно кратко извлѣченіе отъ онова из-ложеніе.

«Ный прѣсѣдѣхмы единъ Св. Недѣ-лѣ на островъ Ебонъ, дѣто видѣхмы народъ-тъ въ церквѣ-тъ. На другъ день присѣдѣхмы на испытаніе-то на училище-то, дѣто ученици-тъ дадохъ доста задоволително испытаніе въ Св. Исторіѣ, Числителницѣ, Землеописаіи и съчиненіи. Въ церквѣ-тъ, която е около 12 лактіе широка и 24 лактіе дълга, имаше около 600 души. Тѣ ся виждахъ доста чисти, и давахъ голѣмо вниманіе на службѣ-тъ и на онова което прѣдставитель-тъ отъ Сандвическы-тъ острови имъ говореше.»

«Жители-тъ въ островъ Кюзе сѣ ся промѣнили и сѣ станѣли Христіанскы людіе. Тѣ сѣ около 400, отъ които 100 души сѣ членове на церквѣ-тъ. Тѣ ся обхождатъ толкова добрѣ щото е малко да вѣрвамы че тѣ сѣ были идолопоклонници прѣдъ нѣколко години.»

«Работа-та за распространіе-то на царство-то Божіе на островъ Понапы е доста насърчителна. Евангеліе-то Христово е хваляло корень въ сръдцѣ-та на народъ-тъ, и има надѣжда за добры плодове. Отъ начало-то проповѣдници-тъ сѣ посрѣщали голѣмы мѣнотѣи на това мѣсто, дѣто тѣ сѣ прѣминували като прѣзъ огнь, подкрѣпивани само чрѣзъ вѣржъ въ Бога. Но сега, хвала Богу, тѣ иматъ причинъ да ся радватъ на онова което Богъ е извършилъ. Сега въ Понапы има 13 церкви съ повече отъ 500 членове.»

«На островъ Мокилъ ный намѣрихмы едно село съ хубавы бѣды кѣши и единъ доста краснѣ церквѣ. Тамъ имѣхмы едно събраніе отъ около 100 души. Жители-тъ сѣ доста чисти и ся обхождатъ благоразумно, нѣщо което бѣше много пріятно.»

«Всичкы-тъ жители на островъ Пингипалъ, около 1,000 души, живѣхъ въ едно село. Тѣ иматъ редовнѣ по-лиціѣ, и учитель-тъ имъ е практично

тѣхенъ царъ. Островъ-тъ е добрѣ раз-работенъ и жители-тъ сѣ малко-много облѣчени. Тѣ иматъ единъ хубавъ ка-меннѣ церквѣ на който има 229 чле-нове, по събраніѣ-та пошѣкога сѣ отъ 500 и даже 600 души.»

«Като гледамы на работѣ-тъ Божіѣхъ въ Микронезіѣ, ный не можемъ да не чувствуемъ че тѣ е насърчителна. Христіани-тъ трѣбва да ся молятъ на Началникъ-тъ на Церквѣ-тъ да благо-слови дѣло-то тѣи щото всички-тъ о-стровитиѣи да дойдѣтъ въ познаніе-то на истинѣ-тъ.»

КАРЛАЙЛЬ И ДАРВИНЪ.

Карлайль, единъ ученъ мѣжъ и про-чутъ писатель, като ся разговарялъ съ единъ пріятель, казалъ: «Нѣкои отъ книжевны-тъ и научны-тъ мѣжіе въ Англіѣ ся прѣдаватъ на протоплазмъ (първозародишъ), на теоріи за про-исхожденіе-то на разны-тъ родове животны и растенія, и на други по-добны, за да докажѣтъ че Богъ не е създалъ вселеннѣ-тъ. Азъ съмъ зналъ три поясы отъ Дарвиновѣ-тъ фамиліѣ, сир. дѣдъ, бащѣ и сынъ, и всички сѣ были безбожници. Братъ-тъ на сега-шній-тъ прочутъ естествоиспытатель, единъ тихъ чело-вѣкъ, който не живѣе далечъ отъ тука, ми каза че той на-мѣрилъ помежду дѣдовы-тъ си нѣща единъ печатъ съ този надписъ: «*Всичко отъ единъ мидъ*». Прѣдъ нѣколко мѣсецы азъ видѣхъ Г. Дарвина, и му казахъ че бѣхъ чело-вѣкъ-тъ му за происхожденіе-то на родове-тъ; ис-повѣдахъ му, обаче, че той никакъ не мя убѣждава че чело-вѣци-тъ сѣ потом-ци на маймуны-тъ, но е сторилъ много да мя убѣди че той и негови-тъ така нарѣчени научни братія сѣ докарали нѣпѣнно-то Англіѣско поколѣніе мно-го близо до маймуны-тъ. Много лю-бопытенъ чело-вѣкъ е този Дарвинъ и доста искренъ, но съ свѣсѣмъ малко разумъ. Ахъ колко скърбно е да ви-ждамы цѣло поколѣніе чело-вѣцы, които исповѣдватъ че сѣ образовани а да не намиратъ никакъвъ Богъ въ вселеннѣ-тъ! Споредъ тѣхъ всичко е произлѣзло отъ сѣме-то на жабы-тъ; и това ся нарича философія! Колкото по-старѣ ставамъ, толкова по-живо си напоминамъ поученіе-то което придобыхъ отъ ка-техизисъ-тъ когато бѣхъ младъ, и тол-кова по-пълно и по-важно ми става значеніе-то на това поученіе: «Коя е главна-та цѣль на чело-вѣка? Да про-слави Бога и да ся наслаждава съ не-го прѣзъ вѣчность-тъ». Никоя мнима философія, която учи че чело-вѣци-тъ сѣ потомци на жабы-тъ, не може да унищожи това Христіанско поученіе.»

Г. Лейди, професоръ на единъ Ака-деміѣ на естествены-тъ науки, на-скоро е направилъ изложеніе на единъ чуднѣ животинкѣ, който той открылъ по калдаржмы-тъ на улицы-тъ. Тя е много дребна, и когато ся спусне въ водѣ тя завчасъ ся распростира на всякъ странѣ въ видѣ на чудно спле-тенъ мрежѣ. Нишкы-тъ, които съста-вляватъ тѣзи мрежѣ, сѣ по-тънкі отъ единъ тридесетъ-хиляднѣ часть отъ е-динъ прѣстъ. По тѣзи нишкы, обаче, ся движатъ твърдѣ ситны частицы кѣмъ сръдоточіе-то на животинкѣ-тъ, дѣто тѣ ся поглѣщатъ. Професоръ Лейди казва че въ сухо врѣме тѣзи живо-

тинка бива тиха, но когато вали дѣждъ тя распростира мрежѣ-тъ си и тѣи ся събира хранѣ.

Наскоро ся е съставило единъ новъ видъ дружество въ Англіѣ. Цѣль-та на това дружество е да насърча-ва хора-та по всичкѣ Великѣ Бри-таніѣ да спестяватъ редовно по нѣщо отъ доходы-тъ си и да распространя-ватъ средства-та, чрѣзъ които рабо-тници-тъ да могатъ да влагатъ пары-тъ си на здраво мѣсто тѣи лесно, както тѣ могатъ да ги иждивяватъ за вино и за ракіѣ. Това дружество дѣй-ствува по два начина: Първо, то на-сърдчава хора-та да образуватъ дру-жества, на които цѣль-та да бѣде да распространяватъ спестливы навыцы, и второ, то обнародва книжки въ които излага въ най-простъ языкъ наставле-ніѣ по този прѣдмѣтъ. Тѣзи книжки снабдяватъ работници-тъ съ свѣдѣніѣ относительно до разны-тъ начини по-конто може да ся пести и да ся влага спестено-то на сигурно мѣсто.

Първа-та и единичка-та желѣзница въ Кытай още продължава да посрѣща спѣшки отъ странѣ на тамошны-тъ населенія. Прѣдъ нѣколко седмицы една станъ туземци ся опытала да спре-тѣнъ-тъ като трупала прѣстъ по же-лѣзній-тъ пѣтъ и ся мѣчила да изва-ди желѣза-та. Казватъ, че това пра-вятъ хора-та отъ онѣзи села, прѣзъ които желѣзница-та минува, отъ за-вистъ и враждѣ кѣмъ компаніѣ-тъ коя-то прѣдпочела да наема искусны рабо-тницы, а не просты-тъ селены. При-всичко това, Кытайци-тъ не прѣста-нуватъ да пѣлнѣтъ тренове-тъ на же-лѣзницѣ-тъ и по нѣкога ся прѣдста-влятъ за билеты повече чело-вѣци отъ колкото тѣ могатъ да побѣрѣтъ.

Американска-та Комисія на Прѣсе-леніе-то явява че число-то на онѣзи които отъ чужды пристанища присти-гнѣли въ Нью-Йоркъ прѣзъ 1876, было 113,979 души. Отъ тѣхъ 71,265 были чужденци и 42,714 Американскы граж-дани или чело-вѣци които были живѣли и по-напрѣдъ въ Съединены-тъ Дѣр-жавы. Число-то на онѣзи които из-лѣзли на сухо на Касль-Гарденъ, и были подѣ особеннѣ-тъ грѣжъ на Ко-мисіѣ-тъ, было 75,035. Отъ всички-тъ чужденцы които пристигнѣли 21,035 души были отъ Германіѣ, 13,314 отъ Ирландіѣ, 8,477 отъ Англіѣ, 2,240 отъ Шотландіѣ, 5,636 отъ Рус-сіѣ, 2,618 отъ Италиѣ, 3,693 отъ Швеціѣ, 2,114 отъ Норвегіѣ, 1,218 отъ Даниѣ, 2,168 отъ Франціѣ, 1,210 отъ Австріѣ, 2,721 отъ Бохеміѣ, 496 отъ Унгариѣ, 1,292 отъ Швейцаріѣ, 588 отъ Холандіѣ, 292 отъ Белгіѣ, 451 отъ Валисъ, 83 отъ Люксембургъ, 465 отъ Западнѣ Индіѣ, 260 отъ Ис-паніѣ, 136 отъ Южнѣ Америкѣ, 106 отъ Сръднѣ Америкѣ, 154 отъ Кана-дѣ, 29 отъ Австраліѣ, 31 отъ Афри-кѣ, 191 отъ Кытай, 33 отъ Источнѣ Индіѣ, 21 отъ Грѣціѣ, 43 отъ Мек-сико, 87 отъ Новѣ Скоціѣ, 32 отъ Португалиѣ, 25 отъ Турціѣ, и 36 отъ други страны.

Цѣль въ природѣ-тъ. — Земя-та е сгодна да служи за обиталище на че-ловѣцы-тъ. Слънце-то е на потрѣбно-то разстояніе отъ земѣ-тъ за да ѣ праща довольно топлинѣ и свѣтлинѣ. Противны-тъ нужды на животны-тъ и

на растенія-та поддържатъ чистотѣ-тъ на въздухъ-тъ. Когато поематъ въз-духъ-тъ, животны-тъ задрѣжатъ отъ него кислородъ-тъ за свое употрѣбле-ніе а отпущатъ на вѣнъ вѣглеродъ-тъ; растенія-та, обаче, правятъ свѣсѣмъ противно-то на това. Ако растенія-та да не поемахъ вѣглеродъ-тъ отъ въз-духъ-тъ, животны-тъ шѣхъ наскоро да погынѣтъ; а растенія-та не быхъ могли да съществува-тъ безъ вѣгле-родъ-тъ, който животны-тъ отъ своѣхъ странѣ издышатъ. Освѣнъ това, нуж-дно-то съставленіе на въздухъ-тъ ся поддържа и отъ голѣмѣ-тъ системѣ на вѣтровѣ-тъ, които постоянно раскар-ватъ въздухъ-тъ кога отъ экваторъ-тъ кѣмъ полюсы-тъ, кога отъ полюсы-тъ кѣмъ экваторъ-тъ.

Единъ нещастникъ, който бѣше о-тѣрванъ отъ лоша-тъ си навыцы по-правенъ въ правый-тъ пѣтъ, имаше о-бычай да казва за себе си че е «глав-ня отѣрвана отъ огньѣ.»

«Какво искашъ да кажешъ съ това?» попыта единъ отъ прѣдѣшны-тъ му другары. «Ела, ела съ насъ да піемъ по единъ ракіѣ.»

«Виждѣте!» отговори чело-вѣкъ-тъ. «Вы знаете че има разлика между главнѣ-тъ и сураво-то дърво. Ако е-дна искра падне на едно малко заго-рѣло дърво, то лесно ся подпала пакъ; но не е така и съ сураво-то дърво. Азъ ви казвамъ че съмъ главня отъ огньѣ, и не смѣхъ да го приближѣ отъ страхъ да не бы да ся подпалѣ пакъ.»

Прѣзъ послѣдній-тъ мѣсецъ Юній ся е отпразднувала петдесетѣ-тъ годишъ отъ когато Пана-та е былъ посвятенъ на владышкѣ службѣ и тридесетѣ-тъ годишъ отъ въскачаніе-то му на Пап-скый-тъ прѣстолъ. Въ продолженіе на нѣколко седмицы множество поклонни-цы сѣ посѣтили Римъ, и всички-тъ по-дароци на Папѣ-тъ възлизали на 600,000 лпры. Говорятъ че Папѣ-тъ испратилъ и вложилъ голѣмѣ часть отъ тѣзи пары въ единъ банкѣ въ Лондонъ. Той е сега на 80 години.

Прѣдъ нѣколко мѣсецы Рускый-тъ царъ отправилъ едно благодарително писмо до свѣтѣй-тъ Синодъ за дѣто той е прѣвелъ Библиѣ-тъ на чисто Рус-кы языкъ. Този е пѣрвый-тъ Рускы прѣводъ който ся е одобрилъ отъ царь-тъ и отъ Церквѣ-тъ, и той ся е свѣр-шилъ въ 20 години.

Около 8,000 духовны лица въ Ан-гліѣ сѣ отправили едно прошеніе до владыцы-тъ си, въ което ги молятъ да поддържатъ въ Британскый-тъ Пар-ламентъ такыва законы които ограни-чаватъ продажбѣ-тъ на опивателны-тъ питія. Отъ това е явно че въздѣржа-ніе-то отъ опивателны питія успѣва въ Англіѣ.

Възрасти-тъ на нѣкои самодѣржцы сѣ тѣзи: Германскый-тъ Императоръ е на 80 години; Рускый-тъ на 60; Англіѣ-ска-та царица на 58; Италианскый-тъ царъ на 57; Австрійскый-тъ на 46; Испанскый-тъ на 20.

Славолюбіе-то не пазнѣ границы, спуска ся неубузданно на всякъдѣ, въздига ся надъ развилины-тъ на дру-гы-тъ, и плува кѣмъ цѣль-тъ си ако ще бы и по кърваво море.

ФИНАНЦИАЛНО-ТО ИЗЛОЖЕНИЕ на РУССКЪ-ТЪ ДЪРЖАВЪ.

(Понеже финансово-то положение на Русіѣкь понастоящемъ е доста зашмателно, ний ще обнародуваме нѣколко членове върху този прѣдмѣтъ, които заеманы отъ *Л. Таймса*, и които сѣ основани на Рускы официалны изложения. Ред.)

1.

Ако Рускы-тѣ финанціи не сѣ до-бръ известны, това не произхожда отъ нѣмаіе статистики прѣзъ послѣдні-тѣ нѣколко години. Отъ седмицѣ на седмицѣ и отъ мѣсець на мѣсець въ Рус-сіѣкь сѣ обнародватъ изложения не са-мо за гюмрючки-тѣ доходи, за внос-ни-тѣ и износи-тѣ търговіѣ, за тър-гуваніѣ та чрѣзъ желѣзны-тѣ пѣтища, за смѣтки-тѣ на Държавнѣ-тѣ Банкѣ, и за смѣтки-тѣ на други банкы и тър-говескы дружества, но сѣществуватъ и цѣли томоу изложения относительно до чуждестраннѣ-тѣ търговіѣ, до земле-дѣліе-то и до разны-тѣ промышлен-ности на Държавѣ-тѣ. Освѣнъ това, финансовы изложения на Имперіѣ-тѣ сѣ обнародватъ всякъ годниѣ отъ Ми-нистрѣ-тѣ на Финанци-тѣ. Русси-тѣ припознаватъ несъвършенство-то на свои-тѣ изложения относительно до на-родонаселение-то на държавѣ-тѣ, но главни-тѣ статистики въ Русіѣкь днесъ сѣ занимаватъ за да изучатъ число-то и състояние-то на населеніѣ-та. Въ други отношенія Рускы-тѣ статис-тики показватъ не малко искусство въ изработване-то на статистически изложения. Послѣдне-то имѣ изложение е образецъ на тѣхно-то искусство. На-истинѣ, то сѣ занимава не само съ финанци-тѣ на Държавѣ-тѣ, т. е. съ Правителственны-тѣ финанци, но и съ банкы-тѣ и други подобны заведенія, съ желѣзници-тѣ и телеграфы-тѣ, съ имущества-та на жители-тѣ и съ мно-го други частности, но всички-тѣ тѣ-зи сѣ иматъ мѣсто-то, защото трѣбва да знаеме че Руска-та правителствен-на система поглѣща въ себе сѣ всяко частно прѣдприятіе.

Ний ще разгледаме сега Рускы-тѣ финанци споредъ Руско-то Държавно изложение за 1874. Въ 1874 доходи-тѣ на Държавѣ-тѣ сѣ вѣскачали на 69,717,000 ан. лиры, а расходи-тѣ бы-ли 67,917,000 ан. л., и така първи-тѣ надминували послѣдні-тѣ съ около 1,800,000 ан. л. Главни-тѣ источници на доходи-тѣ сѣ даждіѣ-та на опи-вателны питія, които докарватъ 25,099,000 ан. л.; гюмрючи-тѣ, които доносятъ 7,049,000 ан. л.; вергин-тѣ и бедели-тѣ 11,868,000 ан. л. Глав-ни-тѣ расходи сѣ за лихвѣ-тѣ на Общій-тѣ дългъ, 11,730,000 ан. л.; за войскѣ-тѣ, 21,559,000 ан. л.; за флотѣ-тѣ, 3,278,000 ан. л.; за Ми-нистерство-то на Финанци-тѣ, 12,545,000 ан. л.; за Министерство-то на Цѣтища-та и Съобщенія-та, 2,820,000 ан. л.; за Министерство-то на Вѣтрѣшны-тѣ дѣла, 5,614,000 ан. л.; и за Императорско-то Семейство, 1,499,000 ан. л. Съ други думы, като исключимъ разности-тѣ за събиране-то на данъцы-тѣ, излѣзва че Русіѣ е една държава на който чисти-тѣ до-ходи сѣ около 57,000,000 ан. л., и че една голѣма часть отъ тѣзи доходи сѣ получава отъ опивателны питія; че много повече отъ еднѣ третѣ отъ тѣ-

зи доходи, именно около 25,000,000 ан. л., сѣ употребява за войскѣ-тѣ и флотѣ-тѣ; че отъ остатѣкъ-тѣ около 12,000,000 ан. л. отиватъ за Общій-тѣ дългъ; и че само 20,000,000 ан. л. оставатъ за всички-тѣ други разности на Правителство-то, което има на се-бе сѣ грѣжѣ-тѣ на единъ народъ отъ осмдесетъ милиона. Такива сѣ въобще Рускы-тѣ държавны финанци въ мирно врѣме.

Между много-то подробности, които сѣ намѣрватъ въ финансово-то изло-жение на Русіѣкь за 1874, опѣзи коя-то сѣ относя до доходи-тѣ и расхо-ды-тѣ на всякъ область частно е най-важна-та. Отъ тѣхъ е явно че ако Рус-сіѣ и да е една държава отъ 80,000,000 жители, само 50,000,000 отъ тѣхъ имъ хранятъ и поддържатъ, а дру-гы-тѣ 30,000,000 повечето имъ исчер-пватъ.

Като исключимъ столицѣ-тѣ, дѣто иждивенія-та трѣбва да сѣ по-голѣмы, въ Русіѣкь има най-малко 13 области отъ 83-тѣ на които Държава-та е раз-дѣлена, въ които расходи-тѣ надмину-ватъ доходи-тѣ съ 51,000,000 рублы, или повече отъ 6,000,000 ан. л. Тѣзи области сѣ слѣдующы-тѣ :

	Доходи	Расходи	Недостат.
	Ан. л.	Ан. л.	Ан. л.
Амуръ	24,000	140,000	116,000
Баку	290,000	375,000	85,000
Варшава	2,384,000	3,393,000	1,009,000
Вилна	575,000	882,000	304,000
Задъ-Кавк.	599,000	3,388,000	2,789,000
Иркуцкъ	638,000	773,000	136,000
Казанъ	1,129,000	1,380,000	251,000
Олмуцъ	187,000	280,000	93,000
Оренбургъ	493,000	595,000	102,000
Украйна	63,000	162,000	99,000
Ставрополь	815,000	1,218,000	403,000
Туркестанъ	369,000	1,081,000	712,000
Финландія	24,000	302,000	278,000
Всичко	7,592,000	13,969,000	6,377,000

Всякой ще забѣлѣжи колко голѣмъ е недостатокъ-тѣ въ Задъ-Кавказъ и Туркестанъ; и Срѣднѣ Азіѣ и Кавказъ наедно изсмукватъ ежегодно по 4 ми-лиона ан. лиры отъ источници-тѣ на Рускѣ-тѣ Държавѣ. Недостатѣкъ-тѣ на смѣтки-тѣ на Полшѣ не е, може бы, толкозъ голѣмъ колкото можаше да сѣ очаква. Полша, обаче, е есте-ственно една отъ най-богаты-тѣ обла-сти, и, ако да не сѣществуваше пле-менна враждебность, щѣше да обoga-тѣва не съ малко Държавѣ-тѣ.

Таблицы-тѣ които имамы прѣдъ очи ни показватъ тоже че, слѣдъ като сѣ изваждатъ расходи-тѣ, остатѣкъ-тѣ отъ доходи-тѣ Русіѣкь получава, почти ис-ключительно, изъ области-тѣ на Срѣд-ниѣ и Южнѣ Русіѣкь. Доходи-тѣ отъ Москвѣ сѣ 4,931,000 ан. л., и оста-тѣкъ-тѣ, слѣдъ като сѣ поерѣшиятъ разности-тѣ на тѣзи область е 1,611,000 ан. л.; доходи-тѣ отъ Курскъ 1,264,000, остатѣкъ-тѣ 1,012,000; доходи-тѣ отъ Кіевъ 2,070,000 ан. л., остатѣкъ-тѣ 788,000 ан. л.; доходи-тѣ отъ Катеринославъ 1,535,000, остатѣкъ-тѣ 1,091,000; доходи-тѣ отъ Воронеи 1,420,000; остатѣкъ-тѣ 877,000; доходи-тѣ отъ Саратовъ 1,498,000 ан. л., остатѣкъ-тѣ 1,080,000; доходи-тѣ отъ Там-бовъ 1,495,000, остатѣкъ-тѣ 1,090,000; доходи-тѣ отъ Подоліѣ 1,415,000 ан. л., остатѣкъ-тѣ 897,000 ан. л. Отъ тѣзи и близны-тѣ тѣмъ о-бласти на Срѣднѣ и Южнѣ Русіѣкь, съставляющы ядѣж-тѣ на Рускѣ-тѣ силѣ, сѣ извличатъ доходи-тѣ, които сѣ иждивяватъ въ Кавказъ и Срѣднѣ Азіѣ, и до еднѣ степенъ въ Полшѣ и

Финландіѣ. Сѣществуватъ, тоже, таб-лицы които показватъ количества-та отъ вергин и бедели, и количества-та отъ налозы-тѣ на опивателны питія, които сѣ получаватъ отъ всякъ об-ласть, и които подтвърждаватъ всячес-кы това що казахмы по-горѣ, сир. кои мѣста докарватъ най-голѣмы доходи и кои причиняватъ най-голѣмы загубы на Държавѣ-тѣ.

ПОЛИТИЧЕСКЫ НОВИНЫ.

НАСТОЯЩЕ-ТО ПОЛИТИЧЕСКО ПОЛОЖЕНИЕ.

Слѣдующы-тѣ извличамы отъ *Л. Таймса*.

Движение-то на Турскы-тѣ и на Рускы-тѣ войскы една срѣща другѣ между Бал-канѣ-тѣ и Дунава до сега не причини ни-какво сѣществено промѣненіе въ поли-тически-тѣ отношенія на Европѣ. Истина е, че ненадѣйно-то отбѣлване на Московцы-тѣ при Плевнѣ имѣ много важны послѣд-ствія. Австріѣ сѣ поуспокои, Сърбіѣ и Гер-ціѣ сѣ поспрѣхъ въ славолубивы-тѣ си политики; и война-та, която сѣ мыслеше че ще увлѣче всички-тѣ Европейскы дър-жавы, сѣ ограничи. Такива бѣхъ слѣдствія-та на Генералъ Круднеровѣ-тѣ бавность и на Князь Шаковскіѣ-тѣ смѣлость при Плевнѣ, и нищо не сѣ е случило отъ тогава насамъ да промѣни положение-то. Нѣма никакво сѣмѣніе, че подкрѣпленія пристигатъ и на Турскы-тѣ и на Рускы-тѣ войскы повече отъ колкото тѣхны-тѣ пра-вителства казватъ откровенно, но борба-та не може да сѣ рѣши само съ военнѣ силѣ. Мишъ сѣ вече онова врѣме, когато Пор-та можаше да сѣ уплаши съ по-голѣмѣ силѣ, и Рускый-тѣ царъ, който ведѣжъ прѣдпріе да рѣши Источный-тѣ Въпросъ съ сабѣж-тѣ сѣ, не може сега да сѣ върне назадъ безъ да срѣдне опълченъ противъ него раз-ярены-тѣ Рускый народъ. Вѣра-та на Русіѣкь въ нейно-то посланіе като води-телѣ на Славянство-то остава непоколеб-има, и тѣзи вѣра е доста силна, за да прѣ-зира нещастія много по-голѣмы отъ онѣзи които сѣ сполѣтѣли до сега войскы-тѣ на Великий-тѣ Дукъ Никола.

Възможность-та за едно Европейско вмѣ-шательство, което прѣди единъ мѣсець бѣ-ше прѣдмѣтъ на разискване, исчезнува колкото повече война-та сѣ развива. Вели-кы-тѣ Силы, които до скоро желаяхъ да сѣ намѣсятъ и да спрѣтъ Русіѣкь, сега сѣ доволствуватъ да стоятъ неутралны зрите-лы на бѣдѣжѣ-тѣ борбѣ. Може да дойде врѣме когато Австріѣ може да сѣ принуди да сѣ намѣси, но едно вмѣшательство отъ странѣ на Австріѣ, не като явнѣ съюзниѣ на еднѣ-тѣ или на другѣ-тѣ отъ бѣющы-тѣ сѣ страны, но съ цѣль да обезпечи нѣ-кои свои интересы и да възстанови мирѣ-тъ въ Европѣ, може да не сподучи напѣлно. Никой не може да опрѣдѣли на койѣ стра-нѣ лѣжатъ Австрійскы-тѣ и най-вече Бри-танскы-тѣ интересы додѣто не стане една рѣшителна битка въ Българіѣ.

До кога ще има да чакамы за това събы-тіе е съвѣтъ неизвѣстно, и не записи отъ чисто военны причины. Приготовления-та които Русси-тѣ правятъ за да сѣкрутятъ Турцы-тѣ на югъ отъ Дунава сѣ достаточ-ны, ако да бѣше лесно нѣщо да сѣ дви-жатъ войскы въ еднѣ странѣ каквато е Дунавска-та долина. Но, освѣнъ мѣнотип-тѣ които ставатъ отъ прѣнасяніе-то на храны и военны потребности, климатѣ-тѣ и други ус-ловія благоприятны за распространение-то на болести прѣдставятъ много по-голѣмы прѣчки и спѣнки отъ колкото крѣпости-тѣ и укрѣпены-тѣ положенія на непріятель-тѣ. Генералъ Молтке прѣдставя въ ис-торіѣ-тѣ сѣ по единъ ужасенъ начинъ чумѣ-тѣ, която е морила войскѣ-тѣ на нашественицы-тѣ прѣзъ Юліѣ и Октомвриѣ на 1829. Този ужасенъ моръ може да сѣ е появили случайно въ онѣзи години, но ний трѣбва да знаемъ и това, че въ настоящѣ-тѣ воененъ походъ Русси-тѣ не сѣ зели никаквы прѣдосторожны мѣркы противъ распространение-то на болести, и сѣ изло-жени небрѣжливо на всякакы заразы, кои-то може да сѣ внесѣтъ отъ Азіѣ. Ако по-ловинѣ милионъ челоуѣци сѣ натрупатъ на-есенъ въ тѣсно-то пространство между Ду-

нава и Балканѣ-тѣ, холера-та, най-лоша-та трѣска, ако не и сама-та чума, ще о-плѣни и двѣ-тѣ воющы страны прѣди тѣ да дочакатъ неодолимы-тѣ трудности на зим-ный-тѣ воененъ походъ. Ако Рускый-тѣ царъ Никола сѣ хвалеше съ свои-тѣ Гене-ралы «Януарій» и «Февруарій», то и Сул-тани-тѣ можяхъ да сѣ похвалятъ съ тѣх-ны-тѣ Генералы «Чума» и «Морѣ», които сѣ избавили два пѣти Цариградъ отъ по-бѣдоносны-тѣ орѣжія на Русіѣкь, и може да го спасятъ още ведѣжъ.

Види сѣ, обаче, че нито военны-тѣ зло-честы случкы, нито вліянія-та на климатѣ-тъ и на болести-тѣ ще подѣйствуватъ да промѣнятъ въ кѣсо врѣме отношенія-та на двѣ-тѣ воющы Силы. Това сѣ доказва отъ тишинѣ-тѣ която владѣе въ Европейскѣ-тѣ дипломатіѣ. Тѣзи тишина е едно було което покрыва страхоуе, подозрѣнія и от-чаянія каквито никой другъ пакъ не сѣ у-грожавали толкозъ Европейскый-тѣ мирѣ, но никой отъ Силы-тѣ не иска да раздере то-ва було. Най-вѣрно е че Русіѣ и Турціѣ ще сѣ оставятъ да опитатъ силы-тѣ си въ еднѣ окончателнѣ борбѣ тѣзи години, ако не и до-годишѣ. Русіѣ ще продължава да сѣ бие, и Пор-та не ще сѣ обѣрне за помощъ къмъ дипломатіѣ-тѣ, додѣто не стане явно че сабѣ-та сѣ е случила въ ражѣ-тѣ на Султанѣ-тѣ. До това врѣме дипломатіѣ-та е длѣжна да сѣ мѣлчи и да пазѣ достолѣіе-то си.

Разны мнѣнія може да има относительно до цѣль-тѣ съ който Генералъ Гурко сѣ прати прѣзъ Балкана, и относительно до военнѣ-тѣ полезность на неговѣ-тѣ спо-дучѣ. Нѣкои казахъ че той сѣ прати съ цѣль да заплаши Султанѣ-тѣ тѣй щото да сѣ сключи война-та по-скоро. Казва сѣ, още, че Руско-то занимание на Балканѣ-тѣ е ед-на много сѣмнителна сподуча за тѣхъ, за-щото това ги принуждава да държатъ ед-но мѣсто и много опасно положеніе, и не имѣ позволява да употребятъ силы-тѣ си по чисто наученъ начинъ. Както и да е това, обаче, Рускый-тѣ Шабѣ не сѣ види наклоненъ да сѣ оттегли назадъ. Русси-тѣ сѣ рѣшили да държатъ и Тѣрново и Бал-канѣ-тѣ до когато вече могатъ. Тѣ може да сѣ погрѣшили когато занимахъ тѣзи мѣста, но тѣ ще направятъ по-голѣмѣ по-грѣшкѣ ако ги напускатъ.

Русси-тѣ сѣ научили сега колко труд-нѣ работѣ тѣ сѣ прѣдпріели, и не ще вършатъ нищо стремително и неразмыслен-но, но тѣ нѣма да отстапятъ ни еднѣ часть земѣ до когато могатъ да имъ дър-жатъ. Дали подкрѣпленія-та имѣ сѣ при-стигнали или не, тѣ ще сѣ стараѣтъ да държатъ цѣлѣ-тѣ линіѣ. Това изяснява защо е имало биткы при Шипѣкѣ прѣзъ ми-налы-тѣ два дена. Сюлейманъ паша, слѣдъ като принуди Руссы-тѣ да сѣ оттеглятъ въ Балканѣ-тѣ, сега е прѣдпріелъ да прѣземе назадъ Шипченскый-тѣ проходъ. Слѣдствие-то на онѣзи биткы ще бѣде доста важно, но причины-тѣ, които сѣ принудили Сю-лейманъ пашѣ да прѣдпріеме това мѣчно и опасно дѣло, не сѣ твърдѣ ясны. Той едвамъ има нуждѣ отъ този проходъ за да може да сѣ съедини съ другѣ-тѣ войскѣ които е прѣдъ непріятель-тѣ, защото за него има други проходи къмъ истокъ, прѣзъ дѣто той, споредъ както казватъ, вече е пратилъ еднѣ часть отъ войскѣ-тѣ си. Види сѣ че най-лесный-тѣ начинъ за прѣземаіе-то на Шипченскый-тѣ проходъ е да сѣ насили непріятеля отъ къмъ сѣвер-нѣ-тѣ странѣ и тѣй да сѣ принуди да сѣ оттегли назадъ отъ проходѣ-тѣ. При това Турци-тѣ нѣматъ за сега твърдѣ голѣмѣ нуждѣ отъ този проходъ, ако той и да е единъ отъ най-лесны-тѣ и най-важны-тѣ проходи на Балканѣ-тѣ; защото е явно че Русси-тѣ нѣма скоро да напѣрватъ къмъ Цариградъ, ако може да сѣ каже че тѣ нѣ-кога сѣ имали намѣреніе да занимаватъ онѣзи градъ. Като гледамы на всякъ странѣ, види сѣ че прѣземаіе-то на Шипченскый-тѣ проходъ сѣ е прѣдпріело съ цѣль за да сѣ направи важно впечатленіе прѣдъ пуб-ликѣ-тѣ, каквото сѣ види да е было по-бужденіе-то и на Руссы-тѣ когато тѣ го земахъ отъ Турцы-тѣ. Ако Турци-тѣ ще могатъ да прѣзематъ онѣзи проходъ и да испѣдятъ Руссы-тѣ съвършенно отъ Тра-кійѣ, тѣ ще иматъ еднѣ военнѣ побѣдѣ много по-важны отъ отбѣлване-то на Рус-сы-тѣ въ Малѣ Азіѣ.

РУСКИ-ТЪ ФИНАНСИИ И ВОЙНА-ТА.

Слѣдующе-то извѣщаніе отъ С.-Петербургскій-тѣ дописникъ на *Таймс*:

Сего, когато има малко надежда че войната ще се свърши тѣзъ години, въпросъ-тъ, отъ-къде се намерятъ пари за да се пострѣжикъ извънредны-тъ разноски, става много по-важенъ. Нѣкои членове на Рускый-тъ печатъ сж на мнѣніе че този е единъ отъ оныѣ прѣдмѣты които не трѣба да се разискватъ публично. *Голосъ*, напри-мѣръ, сматри разискваніе-то на финансовы въпроси въ врѣме на войнѣ съвѣтъ безплатно. Съ туй мнѣніе, обаче, не се съгласиватъ всички-тъ прѣдставители на Рускый-тъ печатъ. *Вѣстникъ Европа*, едно почтено и вліятелно мѣсячно списаніе, пыта защо финансовы-тъ изложенія, които се обнародватъ отъ Руско-то Правительство и се разискватъ отъ чуждестранни вѣстни-цы, да се държатъ тайно отъ Руссы-тъ, които най-много се интересуватъ въ тѣхъ. Това списаніе е направило вече нѣкои бѣлѣжки относительно до опасностъ-тъ отъ издаване-то на голѣмо количество книжны пары, и то е посвѣтвало Министръ-тъ на Финанси-тъ да прибѣгне къмъ чужды заемъ. *Биржевыи Вѣдомости* доста строго критикува този съвѣтъ и оплаква настоя-ще-то финансово положеніе на Руссій. До колко тѣзи взглядове сж прави азъ ся въздържа сѣга отъ да искажѣ мнѣніе-то си, защото, при всичко че едно финансово изложене на Державѣ-тъ сж обнародва всѣкъ години, въпросъ-тъ относительно до Рускы-тъ финанси е тъменъ и може да се тълкува различно.

Колкото ся касае до само-то военно по-ложеніе, то не е обезсърчително. «Нѣма зло безъ добро» е руска-та поговорка която често ся чува. Случка-та при Пль-вентъ, говорятъ нѣкои Русси, избави Рус-сій отъ онова отъ което тя най-много ся бои — отъ външно вмѣшательство. Шомъ тѣзи случка станѣ известна на Европѣ, военны-тъ стрѣмленія въ Виенѣ и Лондонѣ изведѣжъ утихнахъ. Незабавно Австрія и Англія поченяхъ да искажатъ миролюбив-ны-тъ си намѣренія и тѣхнѣ-тъ рѣшител-ность да пазятъ строгѣ неутралность. Явно е, че тѣ ся надѣватъ че Турція ще може да противостои на Руссій безъ чужды по-мощи. Ето какъ нѣкои вѣстници на Рускый-тъ печатъ тълкуватъ миролюбивы-тъ духъ на слово-то на Англіискѣ-тъ царицѣ. Други прѣдполагатъ че причина-та, която е на-карала Лорда Биксфийлда да промѣни на-мѣренія-та си, е недавнашнѣ-то свидѣаніе на двама-та Императоры. Императоръ Ви-хелмъ е убѣдилъ Австрійскый-тъ си съ-братъ съ доста силны доказателства да на-пустне мысль-тъ за едно въоружено вмѣ-шательство, слѣдовательно Британскый-тъ Кабинетъ осомнѣнъ усѣща безсиліе-то си. Най-послѣ, каквато и да е истинна-та при-чина, Русси-тъ сж убѣдени че долѣто Ав-стрія бѣде неутрална Англія не може да направи нищо.

СРБІЯ.

Споредъ Бѣлградскый-тъ и Виенскый-тъ дописникъ на *Таймс*, които телеграфисватъ отъ 14-ый того, всичко сочи да покаже че Сербія ще испита честь-тъ си още вед-нѣжъ на бойно-то поле. Голѣмо количество пары сж пристигнали вече отъ Руссій, и повече ся очаква. Едно извънредно събраніе на Скупщинѣ-тъ щѣло да ся свыка за да яви че *Жребіе-то е хвърлено*. Чужди чиновни-цы, които ся отпустихъ пролѣцетъ, изново ся приематъ на службу. Всичкы-тъ Сърбскы пълководцы сж повикани въ Бѣлградъ, за да ся държи единъ воененъ съвѣтъ. Мѣст-ны-тъ власти сж получили заповѣдь да не оставятъ никого отъ народѣ-тъ стражѣ да иде навжтрѣ въ Княжество-то или да из-лѣзе навжль отъ него. Съобщенія-та съ Рус-кы-тъ главны станове слѣдватъ безпрѣстан-но. Рускый-тъ Дукъ Евгений Люхтенберг-скый, който занимава военно положеніе, трѣгнѣ на 13-ый того отъ Бѣлградъ, слѣдъ като прѣстоя тамъ 6 дѣня. — Споредъ Виенскый-тъ *Политише Кореспонденс*, двѣ Сърбскы военны тѣла ще ся турнѣтъ на военнѣ погнѣ до 25-ый того; първо-то ще ся началствува отъ Хърватовича, между устѣ-то на Тимокъ и Грамадѣ; второ-то ще бѣде подъ Генералъ Беникскы, на Ян-ковѣ Кисурѣ. — Берлинскый-тъ допис-никъ на *Таймс* телеграфисва отъ 14-ый

того: «Сербія може да земе участіе въ войнѣ-тъ шомъ руска-та резерва присти-гне въ Бѣлгаріиѣ.

ВОЙНА-ТА.

Прѣзъ послѣдны-тъ седмицѣ никаквы важны сбиванія не сж ся случили въ Малѣ Азіиѣ. Споредъ единъ телеграмъ отъ Ах-медъ Мухтаръ пашѣ отъ 15-ый того, има-ло е значителны движенія на Рускы-тъ войскы между станове-тъ при Гюри и Балдерованъ, но никакво важно сблѣскваніе не е станѣло. Турека-та войска погнѣла 1064 души Рускы войнны, които паднали убиты въ биткѣ-тъ при Гедиклеръ, за коикто споменѣхъ въ послѣдній-тъ си брой. По-послѣдны телеграми отъ 16-ый и 17-ый того отъ смѣщ-тъ пашѣ подтвър-дѣватъ че загубы-тъ на Руссы-тъ въ оныѣ биткѣ достигатъ до 6,000; и че освѣнъ Генералъ Чорчасовъ двамина други Ге-нерали были убиты.

Споредъ единъ депешѣ отъ Хакки пашѣ отъ 17-ый того, Русси-тъ ся помѣчили да го нападнѣтъ изотзадъ и тѣй да прѣвѣснѣтъ съобщенія-та му, но не сполучили. Смѣщ-тъ пашѣ телеграфисва че прѣзъ ноцъ-тъ на 16-ый Рускы-тъ войскы оставили по-ложенія-та си на Кубилѣ и Кулиджѣ, за да ся съсѣдоточатъ на Рускѣ земѣ близо до Екдиръ.

Мухтаръ пашѣ телеграфисва на 21-ый того че нѣма какво значително да събщи.

Слѣдующы-тъ официалны свѣдѣнія ся обнародвахъ относительно до войнѣ-тъ въ Бѣлгаріиѣ.

Споредъ единъ депешѣ отъ Мехмедъ Али пашѣ отъ 18-ый того, едно сбиваніе ста-нѣло него день близо до Разградъ. Едно голѣмо отдѣленіе Турека войска ся испра-тило отъ станове-тъ при Разградъ и Сари-Насуларъ и срѣщнѣло неприятель-тъ близо до село-то Кара-Хасанларъ. Битка-та ся продължила нѣколко часа, и въ това врѣме село-то ся земало нѣколко пѣти ту отъ единъ-тъ ту отъ другъ-тъ странѣ, долѣто най-послѣ Русси-тъ ся принудили да ся оттеглѣтъ. Въ сѣщо-то врѣме двѣ другы отдѣленія Турека войска трѣгнѣли отъ станъ-тъ си при Сари-Насуларъ, и като прѣмнѣли рѣкъ Ломъ, нападнали на Рус-сы-тъ при Хайдаръ и Аязкый и ги нака-рали да ся оттеглѣтъ къмъ Попкой.

Друга депеша отъ Мехмедъ Али пашѣ отъ 20-ый Августъ подтвърдѣва първѣ-тъ. Турека-та войска прѣзѣла голѣмо количе-ство хранѣ, коикто Русси-тъ были прину-дени да изоставятъ.

Споредъ единъ отъ послѣдны-тъ телегра-фическы депешы отъ Лондонъ, военны-тъ дописници на Лондонскы-тъ вѣстници под-твърдѣватъ горѣспоменѣты-тъ депешы, и *Л. Таймс* сматри положеніе-то на Рускѣ-тъ войскы въ Бѣлгаріиѣ критическо.

Едно отдѣленіе войска излѣзло отъ Рус-чукъ за да наблюдава какъ Кадикой, едно сблѣскваніе станѣло съ неприятель-тъ, и отдѣленіе-то ся завърнѣло сѣщѣ-тъ вечеръ въ Русчукъ.

Споредъ единъ телеграмъ отъ Османъ пашѣ, той ся отправилъ съ една доста голѣмѣ силѣ на 19-ый того отъ Пльвентъ къмъ укрѣпленія-та на Руссы-тъ при Пли-шадъ. Руска-та войска излѣзла да го по-срѣщне, но была отблѣсната, и ако Рус-си-тъ и да гнѣмѣли силно отъ укрѣпленія-та си, Османъ пашѣ прѣзѣлъ три укрѣплены мѣста и голѣмо количество оръжія и хра-нѣ. Руска-та сила при Плишадъ получила подкрѣпленія отъ близны-тъ села, тѣй що-то ся въскачила до 30,000 души. Въ те-леграмъ-тъ си пашѣ-та не споменува за число-то на своѣ-тъ войскѣ, нито за за-губы-тъ и на двѣ-тъ страны.

Споредъ послѣдны Европейскы вѣстници, една битка станѣла при Ескы-Джумѣ на 10-ый того, въ коикто Турци-тъ спечелили побѣдѣ-тъ; а друго сраженіе станѣло при Севлиево, въ което Османъ пашѣ не сполучилъ.

Распалена-та борба за владѣніе-то на Шипченскый-тъ проходъ още не е рѣшена. Свѣдѣнія-та отъ тамъ които ся обнарод-ватъ отъ Правительство-то показватъ колко трудно е прѣдпріятіе-то на Сюлейманъ пашѣ.

Най-голѣмо юначество сж показали и двѣ-тъ войскы, и и двѣ-тъ сж изгубили хыляды най-добры войнны. Споредъ *Л. Херадъ* до прѣдѣ 6 дѣня 2,000 ранени

войнны пристигнали въ Едрене, 4,000 други ся намервали въ Казанлъкъ, и нѣкои въ Пловдивъ.

Споредъ единъ телеграмъ отъ Сюлейманъ пашѣ отъ 16-ый Августъ, слѣдъ единъ бой, коикто ся продължавалъ токо-рѣчи ед-на седмицѣ при Шипченскый-тъ проходъ, настанѣла една малка тишина, и въ това врѣме и двѣ-тъ войскы ся приготвляли за единъ бѣдѣщѣ борбѣ. Слѣдъ ожесточены-тъ и безуспѣшны-тъ си нападенія на 14-ый того Русси-тъ не излѣзли вече изъ укрѣ-пленія-та си, а Турека-тъ войскы ся за-нимавали да укрѣпляютъ сланы-тъ си по-ложения.

Споредъ другъ телеграмъ отъ 17-ый то-го, Сюлейманъ пашѣ испратилъ едно отдѣ-леніе войска да наблюдава какъ Габрово, което ся върнѣло и му извѣстило че съ-гледало неприятелска войска около Иешилъ-Агачъ.

Други телеграми отъ 20-ый и 21-ый казватъ че нѣколко дружны колици ся испроводили да наблюдаватъ какъ Габрово коикто срѣщнѣли неприятель-тъ пакъ при Иешилъ-Агачъ, и слѣдъ едно сблѣскваніе принудили го да ся оттегли задъ укрѣпе-нія-та си.

Турека-та войска гнѣмѣла възъ Рускы-тъ укрѣпленія въ проходъ-тъ.

Споредъ дописници-тъ на *Дейли Нюс*, Русси-тъ нѣмалы много войнны въ про-ходъ-тъ когато Сюлейманъ пашѣ поченѣлъ най-напрѣдъ да го напада, но отпослѣ подкрѣпленія нѣмъ ся испроводили. Рускы-тъ официалны депешы казватъ че разяре-ный-тъ неприятель нападалъ буйно, че вой-ска-та ся е била цѣли четири дни и че-тырѣ ноци безъ сънъ и само съ сухѣ хранѣ, и че Генералъ Дороджинскы, коикто управлявалъ войскѣ-тъ прѣзъ първы-тъ три дѣня на биткѣ-тъ, паднѣлъ убитъ на 13-ый того.

Особный-тъ дописникъ на *Л. Таймс* съ Руссы-тъ при Пльвентъ, като пише отъ главный-тъ станъ на Рускѣ-тъ войскы отъ 8-ый того, казва: «Русси-тъ ся укрѣпляютъ тука тѣй что да иматъ сигорно прибѣжи-ще въ случай че пакъ ся отблѣснѣтъ отъ неприятель-тъ. Очаква ся че нападеніе-то ще бѣде едно отъ най-крѣвопролитны-тъ въ новы-тъ врѣмена. Ний очакваме за за-повѣдь-тъ да ся почне битка-та, но ос-вѣнъ щѣбъ-тъ никой другъ не знае кога-ти ще ся даде. Русси-тъ ся видѣтъ рѣше-ны или да смажатъ Османъ пашѣ-тъ войскѣ или да погнѣтъ въ биткѣ-тъ.» Въ друго писмо смѣщ-тъ дописникъ казва: «Всичко-то вниманіе ся обраща сѣга къмъ Пльвентъ, и сбиваніе-то на двѣ-тъ неприя-телскы силы ще бѣде ужасно. Рускы-тъ силы приближаватъ къмъ южнѣ-тъ и по-точнѣ-тъ странѣ на Ловечъ, и ся правятъ приутовленія да направятъ съсыпваніе-то на Османъ пашѣ цѣло, ако той може да ся съсыпе».

Управитель-тъ на Гачко телеграфисва миналый-тъ петѣкъ че Черногорци-тъ на-паднали на Пресика, но были отблѣснѣти. Черногорци-тъ продължаватъ да бомбар-диратъ Никшичъ, и очаква ся че тѣ ще ся опытятъ да го земѣтъ съ пристѣпѣ.

Управители-тъ по разны-тъ области на Турціѣ сж присли наставленія да ся при-готвятъ за изборъ-тъ на новѣ-тъ — вто-рѣ-тъ — Отоманскѣ Камарѣ на Прѣдстави-ли-тъ, която ще почне засѣданія-та си въ начало-то на Октомврія.

Споредъ единъ телеграмъ отъ Букурещъ, Русси-тъ купуватъ дърва за гореніе, до-бытъкъ, и житѣ, и наематъ вѣстелица въ Турно-Северинѣ, Зиминѣ и Турно-Магурели за да вложатъ тѣзи погнѣбы за зимасѣ.

Извѣстѣватъ че повече отъ 15,000 души Абазы и Черкезы, които зели участіе въ послѣдній-тъ бунтъ противъ Руссій, сж ся прѣнесли отъ Отоманско-то Правительство въ Турека убѣжища.

Народна-та стража за Цариградъ и прѣд-градія-та му вече ся образува.

Слѣды отъ възстаніе-то въ Боснѣ още сжществуватъ. Оны петѣкъ военный-тъ у-правитель споменува за едно сблѣскваніе между двѣ Турека отдѣленія и единъ четѣ Боснякы възстанници въ Грахов-скый-тъ Балканъ. Чета-та изгубила 22 ду-

шы убиты и ранены, а останали-тъ отъ нѣмъ забѣгнали въ планинѣ-тъ.

Писма отъ Едрене явяватъ че въ Казан-лъкъ имало повече отъ 2,000 ранены вой-нны, и че число-то на ранѣнны-тъ было недостатъчно.

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКЫ ДЕПЕШЫ.

Бѣлградъ, 17 Августъ. — Руска-та мисія, която ся грижи да снабдява войскѣ-тъ съ хранѣ, е купила едно голѣмо коли-чество житѣ и добытцы въ Сербіиѣ.

Г. Груичъ ся е назначилъ главенъ нача-ликъ на щѣбъ-тъ на Сърбскѣ-тъ войскѣ.

Атина, 18 Августъ. — Не е истина че Порта-та е направила строгѣ бѣлѣжки на Гръціѣ относительно до нѣкаквы смущенія въ Тесалиѣ. Порта-та само ся е оплака-ла че Гръцкы чѣты сж ся появили въ Тесалиѣ. Но Гръцко-то Правительство, вѣрно на ме-дународны-тъ договоры, отговорило че възстаніе-то ся е прѣдпріело отъ нѣкы Христіанскы подданници на Порта-тъ.

Горни-Студенъ, 18 Августъ. — Днесъ официално ся обявява тука въ Горни-Сту-денъ (дѣто е главный-тъ станъ на Рускѣ-тъ войскы въ Бѣлгаріиѣ), че Руманскый-тъ Князь Карлъ ся назначава началникъ на съединѣ-ны-тъ Рускы и Руманскы силы, които дѣйстви-тѣльнѣ-тъ ся е прѣдпріело отъ нѣкы Гръцкы-тъ Генералъ За-товъ е назначенъ да бѣде главенъ въ щѣбъ-тъ на Князь-тъ.

Паризъ, 19 Августъ. — Днесъ Г. Гам-бета ся яви прѣдъ Лисскы-тъ смѣдници, за-щото го обвиняватъ че е нападнѣлъ на слово-то си у Лилъ Прѣдсѣдатель-тъ на Републикѣ-тъ.

Г. Гамбета казалъ че той считалъ за своѣ дѣлжностъ да произнесе слово-то за което е дума-та, но че той нѣмалъ ни-какое ни намѣреніе да нападне никого.

Виена, 19 Августъ. — Виенскый-тъ ду-официаленъ *Политише Кореспонденс* на-рѣдова днесъ единъ телеграмъ отъ Бѣ-лградъ, коикто извѣстѣва че една Князь-ланова заповѣдь опрѣдѣлява вече воен-ны-тъ редъ на Сърбскѣ-тъ войскѣ.

Атина, 19 Августъ. — Елинско-то Пр-вительство е дало строгѣ заповѣди да ся прѣдвари прѣминуваніе-то на въоружѣ чѣты прѣзъ границѣ-тъ въ Турека земѣ.

Народъ-тъ въ Гръціѣ слѣдва съ без-койствіе военны-тъ събитія.

Лондонъ, 20 Августъ. — *Таймс* пи-ше на миръ-тъ като отдалеченъ, и пыта ли Европа не може да стори нѣщо за да до-край на борбѣ-тъ.

Паризъ, 21 Августъ. — Врѣме-то за «ш-цы-тъ» изборы на новы-тъ прѣдставители на Камарѣ-тъ е вече опрѣдѣлено на 2-и Октомврія.

Прѣдсѣдательскый-тъ указъ, коикто пѣ-ква избиратели-тъ, ще излѣзе на 8-и Септемврія.

Паризъ, 22 Августъ. — Извѣстія-та о-бласти-тъ показватъ че Републиканскы-може да въстѣржествуватъ въ прѣдѣлѣ-тъ изборы на бѣдѣщы-тъ прѣдставители на Камарѣ-тъ.

Атина, 22 Августъ. — Гръцко-то Пр-вительство ся старѣе да запрѣдвари ситу-нія-та въ Елинскы-тъ области на Турціѣ.

Паризъ, 23 Августъ. — Тѣзи сутѣ-Тьеръ паднѣ мъртъвъ отъ дамѣ. (Това з-менитъ Френскы държавникъ ся родилъ Марселиѣ на 4-ый Априлія 1797, и бѣ слѣдовательно на възрѣсть повече отъ години.

Паризъ, 23 Августъ. — Единъ те-леграмъ отъ Букурещъ извѣстѣва че бор-та въ Шипченскый-тъ проходъ причинѣла нѣкакво си безпокойствіе въ главный-тъ Рускы станъ.

Паризъ, 23 Августъ. — Една деп-отъ Бѣлградъ извѣстѣва че двѣ-тъ нѣ-сѣ подновило въ Сербіиѣ относително нейно-то участвованіе въ войнѣ-тъ.

Издава ся отъ Американско-то Еванг-Общество.

Редакторъ Т. Л. Байнгтонъ.
Въ Американъ-Ханъ.

Въ Печатницѣ-тъ на Д. Арамидъ
Агосинъ-Ханъ № 11.